

bène, uspjjeti, uspijevati; — *a male*, zlo ispasti; (fig.) — *dei gångheri*, razbijesniti se; — *di sè*, šenuti umom, s uma sići; — *di mente*, zaboraviti, smetnuti s uma; — *del segno*, premašiti cilj; pretjerati, pretjeravati; — *in parole*, *d' ira*, planuti gnjevom; — *d' intrigo*, riješiti se neprilikâ; — *di tema*, začti s predmeta; — *a riva*, iskrcati se; *uscirne con onòre*, časno se izvući; *uscirne salvo*, iznijeti živu glavu; — *di carreggiata*, *dal seminato*, lutati, tumarati; — *di càrica*, opasti s časti.

uscita, f. izlaz, izlazak; (èsito) uspjeh; (com.) trošak, rashod; izdatak; račun o trošku ili izdatku; (gram.) završetak riječi, nastavak, dovršetak; (tea.) odlazak (s pozornice); (discorso, atto strano) napad (riječima), ispad; (di merci) izvoz; — *dal servizio*, istup iz službe; — *bolletta d' —*, izvozna buleta; *dazio d' —*, izvozna carina; (dog.) *ufficio d' —*, izvozni ured: *porre in —*, staviti u rashod, u izdatak.

uscitaccia (-ce), f. oštar ukor.

usignòlo, m. slavulj, slavič.

usitatamente, av. (p. u.) po običaju.

usitato, ag. koji se upotrebljava, u upotrebi; običan, navadan, uobičajen; — *nel paese*, domaći, zemaljski.

uso, m. običaj, navika, navada; moda, način; (godimento) uživanje; (impiègo) upotreba, uporaba; (com.) rok za isplatu (od 30 dana ili više puta po 30 dana); vrijeme od 30 dana; è *l' —*, običaj je; *a — degli scolari*, za uporabu đaka; *a — contadino*, po seljačkom načinu, običaju; *gli -i e i costumi*, običaji, običajno pravo; — *commerciale*, trgovački običaj; — *della ragione*, razum, pamet; — *incontestato*, neosporno, nespriječeno uživanje; *diritto d' —*, pravo porabe, upotrebe; *mancaza dell' — della ragione*, nedostatak razuma, nezdrav um; *per — d' ufficio*, za službenu upotrebu, na uređivanje; *per — tradizionale*, po starodrevnom običaju; *perdere l' — della ragione*, iz-

gubiti pamet; *secondo l' — esistente*, po postojećem običaju, prema običaju; *far —*, upotrijebiti, rabiti što, služiti se čim; *tornar in —*, opet se uobičajiti; *cader d' —*, nestati običaja (čemu); — *si converte in natura*, kako tko vikne tako i obikne; *a —*, po načinu; *mettere in —*, uvesti u upotrebu; *esser d' —*, upotrebljavati se; *aver l' — di qc.*, biti vičan nečemu; *l' — del mondo*, *della vita*, poznavanje svijeta, ponašanje, pristojnost; *mancare d' —*, nemati ponašanja, ugladenosti; *d' —*, jak, trajan. || *Sinòn.*: usanza, costume, àbito, costumanza, consuetudine, rito, assuetudine, assuefazione, vezzo.

uso, p. p. (usato) običan; uobičajen; naviknut; *non è — farsi aspettare*, nema običaja da ga čekaju, da dade čekati na sebe.

usofrutto, m. V. usufrutto.

usolare (ùsolo), v. n. (arc.) prisluškivati (na vratima).

ùssaro e ùssero, m. (mil.) husar.

ussoricida (-idi), m. ženoubica.

ussoricidio (-idii, -idi), m. umorstvo žene.

usta, f. (càc.) trag (divljači).

ustion-are (ustiono), v. n. (neol.) uzročiti opekline. || *-arsi*, v. r. opeći se, izgoriti se.

ustione, f. opekline.

usto, ag. (poèt.) miris od paljevine, zagoretine. || m. (mar.) vrsta palamara, jedeka.

ustolare (ùstolo), v. n. (di cani) štektati, skvičati.

ustòrio (-òri), ag. (fis.) *spècchio* —, požarno zrcalo (dupčasto, udubljeno zrcalo koje, prikupljajući sunčane zrake, izgara predmete na koje je upravljen).

usuale, ag. običan, običajan; navadan; svakodnevn. || *Sinòn.*: comune, òvvio, ordinàrio, volgare, triviale.

usualità, f. običnost, porabnost.

usualmente, av. obično.

usuàrio (-ari), m. porabovnik, upotrebilac.

usucapione, f. (leg.) zaposjed, zaposjednuće, održaj, dosjelo, zakupka (vlasništvo poslije duge tihe uporabe); *termine di —*, vrijeme održaja.